Dosarul nr.2-11180/22 2-22074682-12-2-27052022-1

H O T Ă R Î R E

În numele Legii

Dispozitivul hotărîrii a fost pronunțat public la 28 noiembrie 2023.
Cererea de apel a fost depusă la 01 decembrie 2023 și recepționată contra semnătură la 06 decembrie 2023.

Judecătoria Chişinău (sediul Centru)
Instanța compusă din:
Preşedintele şedinţei, Judecătorul - Natalia Moldovanu
Grefier - Elena Gribiniuc,
Cu participarea:
Interpretului - Victoria Grosu, Jitar Aliona

în sediul instanței, în ședință publică, în procedură contencioasă generală, a examinat cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Novosiolov Ilia către „Acord Eurotrans" S.R.L. cu privire la achitarea drepturilor salariale restante, indemnizației de concediu pentru perioadele lucrate, penalității și a prejudiciului moral,

C O N S T A T Ă:

Poziția, argumentele și solicitările reclamantului Novosiolov Ilia.

La 27 mai 2022, Novosiolov Ilia a depus în Judecătoria Chișinău (sediul Centru) cerere de chemare în judecată formulată față de „Acord Eurotrans" S.R.L. cu privire la soluționarea litigiului individual de muncă privind achitarea restanței la salariu, formate în perioada lunilor: ianuarie - februarie 2021, a indemnizației de concediu pentru perioadele lucrate la întreprindere, a penalității și a prejudiciului moral pentru daunele morale suferite.

În motivarea acțiunii reclamantul Novosiolov Ilia a indicat că, în fapt, a încheiat la 02 octombrie 2018 un contract individual de muncă cu pârâta pe durată nedeterminată.

A notat că, conform dispozițiilor generale ale contractului individual de muncă, subsemnatul beneficia de drepturi salariale în cuantum de 10 000 (zece mii) lei net, pentru un program de lucru normal de 8 ore/zi. Conform înțelegerilor stabilite cu angajatorul a fost angajat în calitate de șofer de „TAXI", or compania în cauză este o companie care prestează servicii de „TAXI" în regimul numărului *****", iar programul de lucru a fost stabilit pentru 21 de zile pe lună, cu 9 zile de repaos saptămânal.

A menționat că, conform înțelegerilor contractuale, salariul net pe care pârâta trebuia să-l achite este de 10 000 (zece mii) lei lunar. Pârâta de asemenea urma să achite toate impozitele aferente achitării salariului său - plățile în fondul de asigurare socială, plățile pentru asigurare medicală și impozitul pe venit. Referitor la mărimea salariului și plăților achitate oficial de pârâtă, va veni suplimentar cu un certificat de la Casa Națională de Asigurări Sociale.

A susținut că, pârâta nu i-a oferit un exemplar al contractului de muncă, care trebuia să-l facă la momentul semnării, și pentru aceasta a solicitat instanței să o oblige pe pârâtă să-l prezinte.

A afirmat că, în fiecare lună primea salariul în numerar din casieria întreprinderii și se semna într-o listă de la Oficiul întreprinderii și primea oficial salariul lunar în mărime netă de 10 000 (zece mii) lei.

A menționat că, dificultățile cu pârâta s-au pornit de la reținerile în achitarea salariului și din cauza onorării defectuoase de către pârâtă a contractului de locațiune a automobilului personal.

Astfel, întreprinderea urma să repare automobilul din banii săi, ceea ce de fiecare dată o făcea reclamantul, iar pentru lunile ianuarie și februarie 2021, pârâta nu i-a achitat salariul deloc. Întreprinderea din aceste motive a început să-i plătească salariul cu întârziere și nu-i răspundea la apelurile sale de a repara mașina dată în locațiune subsemnatului.

A susținut că, a încercat să îi roage să-și onoreze obligațiile asumate, dat fiind că achita sume impresionante de bani, atât pentru reparația mașinii, încât nu avea posibilitatea a acumula bani din munca pe care o presta.

De asemenea a dorit să declare despre modalitatea de relaționare cu pârâta în procesul de colectare a banilor de la pasageri și de virare a acestor bani către întreprindere, precum și modalitatea de onorare a plăților salariale de către pârâtă, or, procesul este foarte încurcat și total defavorabil șoferilor. Întreprinderea mereu a solicitat celor care au automobile luate în locațiune de către ea, să îi achite câte 290 lei per zi pentru serviciile acesteia - timpii de eter și accesul la aplicația de recepționare a sunetelor de la clienți. Șoferii trebuiau să achite zilnic suma respectivă în întreprindere, fără a primi o dovadă a achitării acestor bani de la casierul care recepționa banii. În rest, șoferul chiar dacă semna în lista de salarii că primea banii de salariu își făcea singur bani. Pe lângă faptul că își alimenta automobilul cu combustibil din banii proprii, mai era obligat de întreprindere să își repare personal automobilul, pe lângă faptul că era obligat să treacă revizia tehnică și să plătească taxa pentru drumuri anuală din banii proprii.

Astfel, a încercat să își deie demisia din întreprindere și să rezilieze contractul de locațiune și din aceste motive draconice impuse de întreprindere, când practic nu aveai posibilitatea de a avea ceva bani, iar ei prin diferite trucuri își asigurau spatele că șoferii primesc salarii și sunt mulțumiți. Văzând că factorii de decizie de la întreprindere se comportau obraznic și nu creau condiții optime de a onora contractul de muncă, de la data de 05 martie 2021, Novosiolov Ilia nu a mai ieșit la serviciu, declarându-le angajatorilor săi că, va reveni la serviciu doar dacă ei își vor onora obligațiile asumate conform contractului de locațiune a automobilului și dacă vor achita restanța la salariu pentru lunile: ianuarie și februarie 2021.

Or, pentru suport din partea autorităților publice, de a fi controlată pârâta și de a fi luate măsurile prevăzute de lege, de mai multe ori s-a adresat la Inspectoratul de Stat al Muncii.

Astfel, de la Inspectoratul de Stat al Muncii a primit răspuns că pârâta nu a achitat salariile pentru lunile ianuarie si februarie 2021 și că, chipurile îl așteaptă să le recepționeze.

A indicat că, a fost la întreprindere și ei în mod arogant i-au spus că el ar fi dator că nu le-a achitat banii recepționați de la clienți pentru lunile ianuarie și februarie, în mărime de 34 000 lei. Aceste pretenții fiind speculative și nebazate pe datele aparatului de casă, or, în lunile respective din cauzele neonorării obligațiunilor de locațiune a automobilului, subsemnatul a stat mai mult prin reparații. A mai declarat că, conform datelor din aparatul de casă pe care îl utilizează pentru a contoriza prețul călătoriilor pasagerilor s-au grămădit 7 000 lei, însă, el în această perioadă i-a dat pârâtei bani în numerar de peste 11 000 lei, aceștia

fiind recepționați de casieriţa întreprinderii fără a primi o dovadă că i-a dat și aici este vorba și de încălcarea legislației financiar-fiscale din partea pârâtei.

Reieșind din aceste considerente, salariul pe care trebuia să-l primescă legal pentru lunile: ianuarie și februarie 2021, subsemnatul nu l-a primit și dorește prin intermediul hotărîrii judecătorești să-l primescă.

De asemenea, nu a primit în toți anii de activitate nici un ban ca indemnizație de concediu, iar din aceste considerente, dorește ca instanța de judecată să oblige pârâta să achite indemnizația de concediu pentru perioada de activitate: 02 octombrie 2018 - 05 martie 2021.

Totodată, urmează ca instanța de judecată să țină cont că, de la data de 05 martie 2021 până în prezent au trecut 448 de zile și de aceea neachitarea sumelor restante salariate și indemnizațiile de concediu, dă dovadă de lipsă de respect de drepturile la muncă a salariaților și cinism din partea pârâtei sub acest aspect.

Din aceste considerente, a considerat just aplicarea prevederilor art.330 alin.(2) Codul muncii și impunerea pârâtei să achite 03 la sută din suma restantă pentru fiecare zi a întârzierii achitării sumelor restante.

Luând în considerație situația materială dificilă în care se află, acțiunile pârâtei ce i-au provocat emoții puternice negative, care i-au afectat modul de viață, liniștea sufletească, fapt ce și-a pus amprenta și pe starea de sănătate. De asemenea, are la întreținere un copil cu dizabilitate de grad sever care necesită îngrijire permanentă și surse financiare importante pentru ameliorarea stării de sănătate, iar acțiunile pârâtei l-au demoralizat și l-au făcut să se simtă fără ieșire din situație.

Din aceste considerente, a rugat ca instanța de judecată să țină cont de aceste împrejurări și să oblige pârâta să-i achite prejudiciul moral, în mărime de 30 000 (treizeci mii) lei, iar valoarea acestuia l-a determinat reieșind din raportul acțiunilor pârâtei - consecințe asupra sa și asupra familiei sale.

A făcut trimitere la prevederile art.art.7 alin.(4) lit.a), 9 alin.(1) lit.d), 10 alin.(2), 117, 142 alin.(1) lit.b), 144 alin.(1)-(3), 145, 330 alin.(2) Codul muncii și art.art.2036, 2037 Cod civil și a susținut că, pârâta-angajator a încălcat în mod flagrant aceste prevederi legale, deoarece nici până la data înaintării prezentei acțiuni, nu i-a fost achitat tot salariul pentru perioada lucrată: lunile ianuarie - februarie 2021, data plății fiind în mod normal cel târziu la data de 7-8 a lunii următoare, prin urmare a depășit termenul de plată.

Astfel, reclamantul Novosiolov Ilia a solicitat admiterea integrală a cererii de chemare în judecată, obligarea pârâtei la plata sumei totale de 151 264 lei, compusă din suma de: 21 000 lei, cu titlu de drepturi salariale restante pentru perioada: 01 ianuarie - 05 martie 2021, suma de 25 000 lei - indemnizația de concediu pentru perioada lucrată la întreprindere: 02 octombrie 2018 - 12 aprilie 2021, suma de 75 264 lei sau 0,3 la sută din suma neplătită în termen conform prevederilor art.330 alin.(2) Codul muncii și suma de 30 000 lei, cu titlu de daune morale.

Pe parcursul examinării cauzei civile, la ședința de pregătire a cauzei de dezbateri judiciare din 27 aprilie 2023 (f.d.125-126), reprezentantul reclamantului Novosiolov Ilia, avocatul Vasiliu Sergiu a depus cerere de *concretizare* a pretențiilor, indicând că, luând în considerație faptul că, din momentul adresării în instanța de judecată, pârâta „Acord Eurotrans" S.R.L. nu a întreprins nici o acțiune în vederea achitării sumelor de bani restante, constituind salariul pentru perioada indicată, indemnizația de concediere - pe parcursul a încă

334 zile, pentru această perioadă urmează a fi calculată o nouă penalitate potrivit formulei 0,3% din suma restantă pentru fiecare zi de întârziere, adică 0,3% x 46 000 lei (21 000 lei + 25 000 lei) x 334 zile = 46 092 lei, reclamantul Novosiolov Ilia a intervenit cu prezenta cerere privind concretizarea pretențiilor, solicitând și: încasarea de la S.R.L. „Acord Eurotrans" în beneficiul reclamantului a sumei de 21 000 lei - reprezentând drepturi salariale restante pentru perioada: 01 ianuarie - 05 martie 2021, a sumei de 25 000 lei - indemnizație de concediu pentru perioada lucrată la întreprindere: 02 octombrie 2018 - 05 martie 2021, a penalității în cuantum de 0,3% din suma neplătită în termen conform art.330 Codul muncii, și anume 121 357 lei pentru perioadele restante de 448 zile până la adresarea în instanța de judecată și 334 zile din momentul adresării în instanță până în prezent, cât și a prejudiciului moral - în mărime de 30 000 lei, iar în total, în cuantum de 167 357 lei și a prejudiciului moral, în sumă de 30 000 lei (f.d.114-115).

Ulterior, la 21 septembrie 2023, reprezentantul reclamantului Novosiolov Ilia, avocatul Vasiliu Sergiu a depus cerere de *concretizare* (prin majorarea) a pretențiilor, indicând că, luând în considerație faptul că, din momentul adresării în instanța de judecată (27 mai 2022) pârâta S.R.L. „Acord Eurotrans" nu a întreprins nici o acțiune în vederea achitării sumelor de bani restante, constituind salariul pentru perioada indicată, indemnizația de concediere, pe parcursul a încă 481 zile, pentru această perioadă urmează a fi calculată o nouă penalitate potrivit formulei 0,3% din suma restantă pentru fiecare zi de întârziere, adică 0,3% x 46 000 x 481 zile = 66 378 lei, reclamantul Novosiolov Ilia a intervenit cu prezenta cerere privind concretizarea pretențiilor, solicitând încasarea de la S.R.L. „Acord Eurotrans" în beneficiul reclamantului a sumei de 21 000 lei - reprezentând drepturi salariale restante pentru perioada: 01 ianuarie 2021 - 05 martie 2021, a sumei de 25 000 lei - indemnizație de concediu pentru perioada lucrată la întreprindere (***** - 05 martie 2021), a penalității în cuantum de 0,3% din suma neplătită în termen conform art.330 din Codul muncii, și anume: 75 264 lei pentru perioadele restante de 448 zile până la adresarea în instanța de judecată și 66 378 lei pentru perioada de 481 zile din momentul adresării în instanță până în prezent, în total penalitatea în sumă de 141 642 lei și prejudiciului moral în mărime de 30 000 lei (f.d.138-139).

În drept, acțiunea lui Novosiolov Ilia a fost întemeiată pe prevederile art.7, 9, 10, 142, 144, 145, 155, 330, 354, 355 Codul muncii și art.85 Cod de procedură civilă.

Poziția pârâtei „Acord Eurotrans" S.R.L..

După depunerea cererii de chemare în judecată, întru respectarea dispozițiilor art.art.100 alin.(1), alin.(3), 102 alin.(1)-(3), (4^1), (7) și art.art.183, 185 și 186 Cod de procedură civilă - pârâtei „Acord Eurotrans" S.R.L. i-au fost expediate actele de procedură, la adresa din *****, fapt confirmat prin semnătura de pe avizul de recepție a trimiterii poștale, sub nr.***** (datată cu 06 iunie 2022), ce a fost restituit instanței de factorul poștal (f.d.21, 22).

Deci, se reține cert că, pârâta „Acord Eurotrans" S.R.L. a recepționat corespondența poștală, fapt confirmat prin semnătura de pe avizul de recepție a trimiterii poștale nr.***** (f.d.22).

Fiind constatat că, actele de procedură au fost expediate pârâtei la adresa înregistrată în Registrul de Stat al Persoanelor Juridice, iar aceasta a recepționat corespondența, instanța judecătorească a conchis că obligația pozitivă a instanței de comunicare a actelor de procedură, a fost îndeplinită în modul corespunzător. Astfel, se atestă cert că, obligația

pozitivă a instanței de comunicare a actelor de procedură, a fost în totalmente îndeplinită în modul corespunzător.

În acest sens, este pertinentă și practica CtEDO care în cauza Ponomariov vs. Ucraina a evidențiat că ține de obligația părților de a se interesa, la intervale rezonabile, de stadiul procesului de care ele au cunoștință.

În plus, CtEDO reamintește că un stat nu poate fi considerat răspunzător atunci când o parte, citată legal și informată despre obiectul cauzei, renunță în mod expres la dreptul de a se prezenta în instanță și de a se apăra (Cauza Poitrimol împotriva Franței, Hotărîrea din 23 noiembrie 1993, seria A nr.277-A, p.13, §31). Atitudinea părții ar echivala cu o renunțare la dreptul de a apărea în instanță și de a se apăra.

Subsecvent, se atestă că, în cadrul ședințelor de judecată din 27 octombrie 2022 și 17 noiembrie 2022, s-a prezentat reprezentantul pârâtei „Acord Eurotrans" S.R.L., Dodon Sergiu, împuternicit prin procura ***** din ***** valabilă pe un termen de 3 ani (f.d.38) și ordinul de *****din *****(f.d.37), iar prin încheierea protocolară a instanței (ședința din 27 octombrie 2022, f.d.39-40), i-a fost admisă cererea cu privire la acordarea unui termen de a face cunoștință cu materialele cauzei, cu stabilirea termenului de decădere pentru prezentarea referinței și a extrasului din Registrul de Stat al persoanelor Juridice pînă la 17 noiembrie 2022, însă, ultimul nu a depus referință asupra acțiunii formulate de Novosiolov Ilia (și nici extrasul din Registrul de Stat al persoanelor Juridice), ci doar înscrisuri care, în opinia sa, au relevanță la cauza dată (f.d.39-40, 97-98, 43-96).

Totodată, se reține că, reprezentantul pârâtei „Acord Eurotrans" S.R.L., Dodon Sergiu a depus cereri de amânare a ședințelor de judecată, și anume: cererea din 20 decembrie 2022 de amânare a ședinței, (f.d.101-102), cererea din 22 februarie 2023 de amânare a ședinței de judecată (f.d.109-110).

Se constată că, cererile de amânare depuse de reprezentantul pârâtei „Acord Eurotrans" S.R.L., Dodon Sergiu au fost motive pe imposibilitatea prezentării în ședință din cauza stării sănătății, ce au fost admise de instanță pentru ultima dată (la ședința de judecată din 22 februarie 2023) și, totodată, prin încheierea protocolară a instanței, participanții procesului au fost atenționați că, instanța va pune capăt abuzului de drepturi procedurale și nu va mai admite o altă cerere de amânare a ședinței de judecată (f.d.112).

Mai mult ca atât, la cerința instanței de a prezenta dovezile așa-zisei „imposibilități de prezentare în ședințe pe motive de sănătate", ultimul nu a prezentat careva probe confirmative, prin ce a ignorat cu vehemență indicațiile instanței, fiind doar o tactică de tergiversare a examinării prezentului litigiu, aleasă de ultimul.

Astfel, se reține că, pârâta „Acord Eurotrans" S.R.L., a fost citată prin intermediul scrisorii recomandate pentru ședința de judecată din 1*****, fapt confirmat prin semnătura de pe avizul de recepție a trimiterii poștale nr.***** (f.d.129).

Or, reprezentantul pârâtei „Acord Eurotrans" S.R.L., Dodon Sergiu, repetat, în ședința de judecată din 1***** nu s-a prezentat, din motive necunoscute instanței (și nu a depus referință asupra acțiunii formulate de Novosiolov Ilia), dar iarăși, a fost depusă o cerere de amânare a ședinței de judecată din partea altui reprezentant al pârâtei „Acord Eurotrans" S.R.L., avocatul Buța Denis, care a fost respinsă, ca neîntemeiată.

Ca urmare a acestui fapt, în temeiul art.186 alin.(4) Cod de procedură civilă, s-a dispus judecarea cauzei în lipsa pârâtei și în baza probatoriului administrat la dosar.

Poziția participanților la proces expusă în ședința de judecată.

În ședințele de judecată, reclamantul Novosiolov Ilia și reprezentantul acestuia, avocatul Vasiliu Sergiu, împuternicit în baza mandatului avocațial Seria MA nr.1771694 din 16 iunie 2022, în baza *deciziei coordonatorului Oficiului teritorial Chișinău al Consiliului Național* pentru ***Asistența Juridică Garantată de Stat*** (f.d.25) au susținut cererea de concretizare a acțiunii și au solicitat admiterea integrală a acesteia, reiterând argumente de fapt și de drept expuse în acțiune.

În ședințele de judecată, reprezentantul pârâtei „Acord Eurotrans" S.R.L., Dodon Sergiu, împuternicit prin procura ***** din ***** valabilă pe un termen de 3 ani (f.d.38) și ordinul de *****din *****(f.d.37), cât și avocatul Buța Denis, împuternicit în baza mandatului avocațial Seria MA nr.***** din 1*****, nu s-au prezentat, fiind citați repetat și în mod legal, și cu respectarea dispozițiilor art.102-105 Cod de procedură civilă, fapt atestat prin confirmările de expediere a corespondenței poștale și înștiințările anexate la materialele cauzei (f.d.22, 34, 42, 100, 107, 129, 142), fiind dispusă judecarea cauzei în lipsa acestora cu luarea în considerație a obiectului litigiului care se examinează în mod prioritar și de urgență.

Totodată, instanța atrage atenția și asupra faptului că, fiind respinsă cererea de amânare a ședinței de judecată din 1***** depusă (prin cancelarie) de unul din reprezentanții pârâtei „Acord Eurotrans" S.R.L., avocatul Buța Denis, se atestă cert că, la ședința de judecată putea participa cel de-al doilea reprezentant al pârâtei „Acord Eurotrans" S.R.L., Dodon Sergiu, lucru ce a fost ignorat repetat și cu vehemență de partea pârâtă.

Subsidiar, instanța remarcă că, deși la 1*****, ora 14.00 s-a început examinarea cauzei în fond în lipsa părții pârâte, ulterior fiind întreruptă ședința și continuată la: 21 septembrie 2023, ora 14.00, la care a fost prezent și reprezentantul pârâtei, avocatul Buța Denis, totuși, prin încheierea protocolară a instanței, au fost admise cererile părților (reprezentantului reclamantului și reprezentantului pârâtei), inclusiv și ultimului de a prezenta probe suplimentare până la data convenită cu toți participanții procesului de 15 noiembrie 2023, ora 09.00 (f.d.142).

Cu toate acestea, la ședința de judecată din 15 noiembrie 2023, ora 09.00, reprezentantul pârâtei, avocatul Buța Denis, iarăși nu s-a prezentat, din motive necunoscute și nici nu a înștiințat instanța despre motivele neprezentării, prin urmare, ședința a continuat în lipsa acestuia, fiind anunțată întrerupere pentru deliberarea și pronunțarea hotărârii până pe 28 noiembrie 2023, ora 14.00 (dată, la care a fost pronunțat dispozitivul hotărîrii).

În conformitate cu art.56 alin.(3) Cod de procedură civilă, participanţii la proces sînt obligaţi să se folosească cu bună-credinţă de drepturile lor procedurale. În cazul abuzului de aceste drepturi sau al nerespectării obligaţiilor procedurale, se aplică sancţiunile prevăzute de legislaţia procedurală civilă.

Conform prevederilor art.61 alin.(1) Cod de procedură civilă, participanţii la proces sînt obligaţi să se folosească cu bună-credinţă de drepturile lor procedurale. Instanţa judecătorească pune capăt oricărui abuz de aceste drepturi dacă prin abuz se urmăreşte tergiversarea procesului sau inducerea sa în eroare.

Or, în conformitate cu prevederile art.100 alin.(3) Cod de procedură civilă, în cazul amînării judecării cauzei, nu este necesară citarea participanţilor la proces prezenţi la şedinţă. Participanţii la proces care au fost citaţi şi nu au participat la şedinţa de judecată la care a fost amânată judecarea cauzei vor putea invoca lipsa citării ulterioare numai în cazul în care vor demonstra că au fost în imposibilitatea de a cunoaște data judecării cauzei.

Iar, potrivit art.102 alin.(4^1) Cod de procedură civilă, participanţii la proces înştiinţaţi în mod legal o dată nu pot invoca necitarea lor pentru efectuarea actelor de procedură la o dată ulterioară.

Aprecierea instanței de judecată.

Audiind explicațiile reclamantului și a reprezentantului reclamantului asupra acțiunii formulate, studiind materialele dosarului și înscrisurile probatorii administrate, verificând temeinicia argumentelor expuse în cererea de chemare în judecată inițială și concretizată, instanța de judecată ajunge la concluzia de a admite parțial cererea de chemare în judecată concretizată depusă de reprezentantul reclamantului, din următoarele considerente.

Potrivit art.117 alin.(1) Cod de procedură civilă, probe în cauze civile sânt elementele de fapt, dobândite în modul prevăzut de lege, care servesc la constatarea circumstanțelor ce justifică pretențiile și obiecțiile părților, precum și altor circumstanțe importante pentru justa soluționare a cauzei.

În corespundere cu art.118 alin.(1) Cod de procedură civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor și obiecțiilor sale dacă legea nu dispune altfel.

Prevederile art.121 Cod de procedură civilă, stipulează că instanța judecătorească reține spre examinare și cercetare numai probele pertinente care confirmă, combat ori pun la îndoială concluziile referitoare la existența sau inexistența de circumstanțe, importante pentru soluționarea justă a cazului.

Potrivit dispoziţiilor art.130 alin.(1) Cod de procedură civilă, instanţa judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul şi interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege.

Conform art.239 Cod de procedură civilă, hotărîrea judecătorească trebuie să fie legală şi întemeiată. Instanţa îşi întemeiază hotărîrea numai pe circumstanţele constatate nemijlocit de instanţă şi pe probele cercetate în şedinţă de judecată.

În temeiul art.240 alin.(1) Cod de procedură civilă, la deliberarea hotărîrii, instanţa judecătorească apreciază probele, determină circumstanţele care au importanţă pentru soluţionarea cauzelor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părţi, legea aplicabilă soluţionării cauzei şi admisibilitatea acţiunii.

Conform recomandărilor avizului nr.11 din 2008 al Consiliului Consultativ al Judecătorilor Europeni (CCJE) în atenţia Comitetului de Miniştri al Consiliului Europei privind calitatea hotărârilor judecătoreşti, o motivaţie şi o analiză clară sunt cerinţele fundamentale ale hotărîrilor judecătoreşti şi un aspect important al dreptului la un proces echitabil. Pentru a răspunde cerinţelor procesului echitabil, motivarea ar trebui să evidenţieze că, judecătorul a examinat cu adevărat chestiunile esenţiale ce i-au fost prezentate.

Instanţa judecătorească reiterează că, art.6 din Convenţia europeană pentru apărarea drepturilor omului şi a libertăților fundamentale, adoptată la Roma la 04 noiembrie 1950, garantează dreptul justițiabilului la o hotărîre motivată sub aspectul instituirii obligației instanțelor de judecată de a-și argumenta hotărîrile adoptate din perspectiva unei analize ample a circumstanțelor cauzei. Îndatorirea de a motiva coerent şi unitar hotărîrea sub aspectul tuturor cererilor, fără a exista contradicții între motivare şi dispozitiv, constituie o garanție pentru justițiabili, în fața eventualului arbitrariu judecătoresc, fiind singurul mijloc prin care se dă posibilitatea de a putea exercita un eficient control judiciar.

În conformitate cu prevederile art.7 alin.(1), (4) lit.a) Codul muncii, munca forţată (obligatorie) este interzisă. La munca forţată (obligatorie) se atribuie: încălcarea termenelor stabilite de plată a salariului sau achitarea parţială a acestuia.

În conformitate cu prevederile art.9 alin.(1) lit.d) Codul muncii, salariatul are dreptul la achitarea la timp şi integrală a salariului, în corespundere cu calificarea sa, cu complexitatea, cantitatea şi calitatea lucrului efectuat.

Conform art.10 alin.(2) lit.h) Codul muncii, angajatorul este obligat să plătească integral salariul în termenele stabilite de prezentul cod, de contractul colectiv de muncă şi de contractele individuale de muncă.

Conform art.128 alin.(1) Codul muncii, salariul reprezintă orice recompensă sau cîştig evaluat în bani, plătit salariatului de către angajator în temeiul contractului individual de muncă, pentru munca prestată sau care urmează a fi prestată.

Potrivit art.131 alin.(1)-(4) Codul muncii, orice salariat are dreptul la un salariu minim garantat. Salariul minim reprezintă mărimea minimă a retribuţiei evaluată în monedă naţională, mărime stabilită de către stat pentru o muncă simplă, necalificată, sub nivelul căreia angajatorul nu este în drept să plătească pentru norma de muncă pe lună sau pe oră îndeplinită de salariat. În salariul minim nu se includ adaosurile, sporurile, plăţile de stimulare şi compensare. Cuantumul salariului minim este obligatoriu pentru toţi angajatorii persoane juridice sau fizice care utilizează munca salariată, indiferent de tipul de proprietate şi forma juridică de organizare. Acest cuantum nu poate fi diminuat nici prin contractul colectiv de muncă, nici prin contractul individual de muncă. Cuantumul salariului minim se garantează salariaţilor numai cu condiţia executării de către ei a obligaţiilor (normelor) de muncă în orele de program stabilite de legislaţia în vigoare.

Conform art.142 alin.(1) lit.b) Codul muncii, salariul se plăteşte periodic, nemijlocit salariatului sau persoanei împuternicite de acesta, în baza unei procuri autentificate, la locul de muncă al salariatului sau se transferă la contul acestuia, deschis la prestatorul de servicii de plată, în zilele de lucru stabilite în contractul colectiv sau individual de muncă, dar: nu mai rar decît o dată pe lună pentru salariaţii remuneraţi în baza salariilor lunare ale funcţiei.

Astfel, instanța de judecată, relevă că, în conformitate cu art.354 Codul muncii, se consideră litigii individuale de muncă divergențele dintre salariat și angajator privind:

a) încheierea contractului individual de muncă;

b) executarea, modificarea suspendarea contractului individual de muncă;

c) încetarea nulitatea, parțială sau totală, a contractului individual de muncă;

d) plata despăgubirilor în cazul neîndeplinirii sau îndeplinirii necorespunzătoare a obligațiilor de către una din părțile contractului individual de muncă;

e) rezultatele concursului;

f) anularea ordinului (dispoziţiei, deciziei, hotărîrii) de angajare în serviciu, emis conform art.65 alin.(1);

h) alte probleme ce decurg din raporturile individuale de muncă.

Potrivit prevederilor art.355 alin.(1) lit.b) Codul muncii, cererea privind soluționarea litigiului individual de muncă se depune în instanța de judecată în termen de **3 ani de la data apariţiei dreptului respectiv al salariatului**, în situația în care obiectul litigiului constă în **plata unor drepturi salariale sau de altă natură**, ce i se cuvin salariatului.

Orice conflict de muncă se întemeiază pe existenta unui raport juridic de muncă, generat de un contract colectiv sau individual de muncă. Litigiul de muncă se individualizează prin aceea că, el vizează neînțelegerile dintre unitate şi o persoană fizică, iar obiectul său este determinat de natura şi conținutul raportului juridic de muncă.

Prin urmare, din materialele cauzei civile, cercetate minuțios în cadrul ședințelor de judecată, instanța a reținut cu certitudine că, reclamantul a fost angajat la „Acord Eurotrans" S.R.L., în funcția de conducător auto, pe o durată nedeterminată, fără perioadă de probă.

Relațiile de muncă au fost constituite la *****, în temeiul contractului individual de muncă*****(f.d.45-52) pe termen nedeterminat și a ordinului ***** „cu privire la numirea în funcție a dlui Novosiolov Ilia" (în baza cererii personale din ***** (f.d.43)) (f.d.44).

Specificul muncii, nenegat de părțile litigiului, a fost activitatea permanentă a reclamantului în calitatea sa de conducător auto - șofer de „Taxi" în cadrul „Acord Eurotrans" S.R.L..

Conform înțelegerilor contractuale, salariul net pe care pârâta trebuia să-l achite era de 10 000 (zece mii) lei lunar. De asemenea, pârâta urma să achite toate impozitele aferente achitării salariului său - plățile în fondul de asigurare socială, plățile pentru asigurare medicală și impozitul pe venit.

Din cauza dificultăților apărute cu pârâta, ce s-au pornit de la reținerile în achitarea salariului și din cauza onorării defectuoase de către pârâtă a contractului de locațiune a automobilului personal al reclamantului (or, întreprinderea urma să repare automobilul din banii săi, ceea ce de fiecare dată o făcea reclamantul) se constată că, pentru lunile ianuarie și februarie 2021, pârâta nu i-a achitat salariul deloc reclamantului și din acest motiv, de la data de 05 martie 2021, reclamantul nu a mai ieșit la serviciu.

Este de menționat faptul că, angajatorul „Acord Eurotrans" S.R.L., la momentul actual înregistrează o datorie față de salariatul Novosiolov Ilia, în mărime de 21 000 (douăzeci și unu mii) lei, cu titlu de salariu restant (neachitat pentru perioada: 01 ianuarie 2021 - 05 martie 2021).

Cu referire la solicitarea reclamantului privind încasarea salariului restant (neachitat pentru perioada: 01 ianuarie 2021 - 05 martie 2021), instanța de judecată o consideră întemeiată şi urmează a fi admisă, din următoarele considerente.

Potrivit art.5 lit.m) Codul muncii, fiecare salariat are dreptul la apărarea drepturilor și libertăților sale de muncă, inclusiv sesizarea organelor de supraveghere și control, a organelor de jurisdicție a muncii; la soluționarea litigiilor individuale de muncă și a conflictelor colective de muncă, în modul stabilit de prezentul cod și de alte normative.

Se atestă că, reclamantul Novosiolov Ilia a depus petiții la Inspectoratul de Sat al Muncii, ce au fost înregistrate cu *****, *****, nr.*****.

Potrivit răspunsurilor Inspectoratului de Sat al Muncii, sub nr.801/21 din 02 august 2021, nr.1142/21 din 22 octombrie 2021 și nr.1334/21, 1339/21, 1447/21 din 10 decembrie 2021, se constată că, *conform contractului individual de muncă*****din *****, reclamantul a fost angajat în funcție de conducător auto în cadrul întreprinderii nominalizate.*

*Prin ordinul *****, Novosiolov Ilia a fost concediat din funcția deținută în baza art.86 alin.(1) lit.h), p) Codul muncii (temei: absenţa fără motive întemeiate de la lucru începând cu 03 martie 2021, precum şi încălcarea gravă, chiar şi o singură dată, a obligaţiilor de*

muncă cauzată prin folosirea în scopuri personale a banilor încasaţi şi a bunurilor angajatorului) (f.d.94).

De asemenea, Inspectoratul de Sat al Muncii i-a comunicat lui Novosiolov Ilia *că, potrivit prevederilor art.143 alin.(1) lit.b) Codul muncii, în caz de încetare a contractului individual de muncă cu un salariat care nu lucrează pînă în ziua eliberării din serviciu (concediu medical, absenţă nemotivată de la serviciu, privaţiune de libertate etc.) - achitarea sumelor care i se cuvin salariatului la momentul eliberării din serviciu se efectuează cel târziu în ziua imediat următoare zilei în care salariatul eliberat a cerut să i se facă achitările.*

Astfel, conform documentelor prezentate, sumele ce i se *cuveneau reclamantului la momentul eliberării din serviciu (salariu pentru luna ianuarie, februarie 2021) au fost calculate şi deponate, iar pentru a primi sumele menţionate, Novosiolov Ilia urma să se adreseze către administraţia „Acord Eurotrans" S.R.L.* (f.d.8).

Totodată, *potrivit explicaţiei prezentate de către administraţia „Acord Eurotrans" S.R.L., precum şi a scrisorilor expediate în adresa reclamantului-salariat, rezultă că, până la moment, Novosiolov Ilia nu s-a prezentat pentru a solicita sumele menţionate* (f.d.9).

Astfel, Inspectoratul de Sat al Muncii i-a recomandat lui Novosiolov Ilia să se adreseze *către administraţia întreprinderii nominalizate* (în cazul în care solicită transferul la contul bancar, trebuie indicate și rechizitele bancare), *iar în caz de refuz,* i-a fost explicat dreptul *să se adreseze repetat către Inspectoratul de Sat al Muncii, cu prezentarea tuturor probelor menţionate (f.d.9).*

Instanța atestă că, din cel de-al 3-lea (treilea) răspuns comunicat de Inspectoratul de Stat al Muncii lui Novosiolov Ilia, se desprinde informația, precum că, *conform documentelor prezentate, sumele ce* i se *cuveneau reclamantului la momentul eliberării din serviciu (salariu pentru luna ianuarie, februarie 2021) au fost calculate şi deponate, iar conform documentelor prezentate şi explicaţiei „Acord Eurotrans" S.R.L.*, rezultă că, anume *reclamantul* este cel *ce nu a solicitat să i se facă achitările menţionate. De asemenea, administraţia întreprinderii nominalizate, prin scrisori cu aviz de recepţie l-a invitat* pe ultimul *la sediul unităţii, unde urma să se prezinte (f.d.10).*

Subsidiar, în vederea soluționării litigiului individual de muncă apărut între reclamant şi administraţia „Acord Eurotrans" S.R.L., Inspectoratul de Sat al Muncii i-a recomandat lui Novosiolov Ilia să se adreseze în instanța de judecată în condițiile art.354, 355 Codul muncii (f.d.10).

Din suportul probatoriu anexat la materialele cauzei se atestă **răspunsul pârâtei** „Acord Eurotrans" S.R.L., sub nr.1/9 din **09 septembrie 2021** oferit la **cererea prealabilă a reclamantului din 31 martie 2021**, și expediat la adresa corectă a domiciliului de facto a lui Novosiolov Ilia din: mun.Chișinău, ***** (ce a fost recepționat contra semnătură la 17 septembrie 2021) din care rezultă, de fapt, pretențiile părții pârâte aferente *contractului de locațiune* ***** față de Novosiolov Ilia, care nu au relevanță cu obiectul prezentului litigiu, dar din care se desprinde informația, că, reclamantul a fost invitat să se prezinte la întreprinderea pârâtă pentru soluționarea amiabilă a neînțelegerilor legate anume de acest contract de locațiune și nicidecum de sumele ce i se cuveneau reclamantului la momentul eliberării din serviciu (salariu pentru luna ianuarie, februarie 2021, în baza contractului individual de muncă) ce au fost calculate și deponate, dar „chipurile" nesolicitate anume de

către reclamantul-salariat, care a fost invitat chiar și cu scrisori cu avize de recepție la sediul angajatorului, așa după cum rezultă din răspunsul Inspectoratului de Stat al Muncii (f.d.10).

Potrivit listelor de plată prezentate de partea pârâtă (f.d.56, 59, 62, 65, 68, 71, 74, 77, 80, 83, 86, 89), cât și a contractului individual de muncă (f.d.48), rezultă cert că, reclamantul primea **un salariu net lunar de 10 000 (zece mii) lei,** iar impozitarea plăților salariale se efectua în conformitate cu prevederile Titlului II al Codului fiscal, potrivit cărora angajatorul urma să achite un impozit pe venit la bugetul statului în mărime fixă de 500 lei lunar pentru fiecare salariat (conducător auto) din venitul ce nu depășește 10 000 lei pe lună, totodată, angajatorul s-a obligat să achite și asigurarea medicală (în mărime de 338 lei lunar), fapt confirmat prin dările de seamă eliberate de Serviciul Fiscal de Stat și a listelor de plată prezentate de angajator (f.d.54-55-ianuarie 2020, f.d.57-58-februarie 2020, f.d.60-61-martie 2020, f.d.63-64-aprilie 2020, f.d.66-67-mai 2020, f.d.69-70-iunie 2020, f.d.72-73-iulie 2020, f.d.75-76-august 2020, f.d.78-79-septembrie 2020, f.d.81-82-octombrie 2020, f.d.84-85-noiembrie 2020, f.d.87-88-decembrie 2020, **f.d.90-ianuarie 2021, f.d.92-februarie 2021**).

În aceeași ordine de idei, instanța constată că reclamantului într-adevăr i-a fost expediată o notificare datată tocmai cu ***** (însă, cu mult timp după emiterea ordinului de încetare a contractului de muncă din 12 aprilie 2021 (f.d.94)) la adresa din: *****, ce a fot restituit de factorul poștal cu inscripția pe adeverință „plecat” (f.d.95, 122).

Totodată, se atestă aceeași notificare expediată reclamantului și la adresa din: mun.Chișinău, ***** (adresa de facto de trai a reclamantului), nefiind însă prezentat de partea pârâtă și dovada recepționării sau nerecepționării acesteia de către reclamant (f.d.96).

Subsidiar, instanța remarcă că, aceste scrisori, intitulate „notificări”, reprezintă de fapt, niște pretenții și obiecții similar răspunsului pârâtei din 09 septembrie 2021 la cererea prealabilă a reclamantului **din 31 martie 2021** menționată mai *sus*, legate de *contractul de locațiune* *****, a sumelor rezultate din executarea acestuia, a returnării aparatului de casă, plăcuțelor de înmatriculare și, în ultimul rând legate de ridicarea salariului și plății în numerar pentru concediul nefolosit.

Prin urmare, instanța apreciază critic alegațiile părții pârâte precum că, reclamantului nu i-au fost achitate *sumele ce* i se *cuveneau la momentul eliberării din serviciu (salariu pentru luna ianuarie și februarie 2021), pe motiv că, anume Novosiolov Ilia* este cel *ce nu a solicitat să i se facă achitările menționate, ca fiind neîntemeiate și se combat prin răspunsul pârâtei la* cererea prealabilă a reclamantului **din 31 martie 2021**, or, instanța judecătorească constată cu certitudine că, reclamantul s-a adresat cu cerere prealabilă către compania pârâtă la 31 martie 2021 referitor la achitarea drepturilor salariale restante, indemnizației de concediu pentru perioadele lucrate în cadrul companiei, dar neachitate de angajator.

Mai mult ca atât, deși la materialele cauzei, au fost anexate notificările pârâtei în adresa reclamantului de a se prezenta la întreprindere și a ridica salariul și plata în numerar pentru concediul nefolosit, instanța de judecată relevă că, aceste notificări-pretenții erau condiționate de impunerea efectuării, mai întâi, a plăților de către reclamant aferente *contractului de locațiune* ***** încheiat între pârâtă și Novosiolov Ilia, a returnării aparatului de casă, plăcuțelor de înmatriculare, or, doar în urma executării acestor pretenții, rezultă că, reclamantului-salariat urmau a-i fi achitate drepturile salariale restante.

Totodată, din declarațiile reclamantului, se constată că, ultimul s-a adresat de mai multe ori la „Acord Eurotrans” S.R.L., pentru a depune cererea de demisie la 07 martie 2021 (luând

în considerație că, de la 05 martie 2021 a refuzat să iasă la serviciu din motivul neachitării salariilor restante) pe care ultima nu dorea să o primească, după care a fost implicată chiar și poliția, precum și Inspecția Muncii pentru a i se achita drepturile salariale restante, însă compania pârâtă nu-l lua în seamă, or, pârâta menționa primordial restituirea datoriilor de către reclamant conform contractului de locațiune, dar totodată, afirmând și recunoscând faptul că, ultima nu i-a achitat lui *Novosiolov Ilia sumele ce* i se *cuveneau la momentul eliberării din serviciu (salariu pentru luna ianuarie și februarie 2021) și* plata în numerar pentru concediul nefolosit.

Subsidiar, din materialul probant se atestă declarația lui Gorobeț Cristina, care a confirmat faptul că, la 31 martie 2021, ultima s-a deplasat cu reclamantul și soția lui, la sediul pârâtei pentru a înmâna întreprinderii cererea prealabilă, la care reprezentanții „Acord Eurotrans" S.R.L., au manifestat un comportament arogant și au refuzat categoric recepționarea cererii fără a motiva cumva refuzul (f.d.118).

Conform art.144 alin.(1)-(3) Codul muncii, **plata salariilor este efectuată de angajator în mod prioritar față de alte plăţi**, inclusiv în caz de insolvabilitate a unităţii. Mijloacele pentru retribuirea muncii salariaţilor sînt garantate prin venitul şi patrimoniul angajatorului. Angajatorii iau măsuri pentru protejarea salariaților proprii contra riscului de neplată a sumelor ce li se cuvin în legătură cu executarea contractului individual de muncă sau ca urmare a încetării acestuia.

Prin urmare, analizând întregul suport probator administrat în prezenta cauză, prin prisma normelor de drept enunțate *supra* și a argumentelor invocate de către partea reclamantă, instanța de judecată ajunge la concluzia de a admite pretenția reclamantului Novosiolov Ilia cu privire la achitarea drepturilor salariale restante, și va încasa de la „Acord Eurotrans" S.R.L. în beneficiul lui Novosiolov Ilia suma de 21 000 (douăzeci și unu mii) lei, cu titlu de salariu restant, neachitat pentru perioada: 01 ianuarie 2021 - 05 martie 2021, conform calculul anexat la materialele cauzei (f.d.140).

Cu referire la solicitarea reclamantului privind încasarea indemnizației de concediu, instanța de judecată o consideră întemeiată și urmează a fi admisă, din următoarele considerente.

Conform art.112 alin.(1) Codul muncii, dreptul la concediu de odihnă anual plătit este garantat pentru toţi salariaţii.

Potrivit art.115 alin.(6) Codul muncii, concediul de odihnă anual se acordă salariatului în temeiul ordinului (dispoziţiei, deciziei, hotărîrii) emis de angajator.

Conform art.117 alin.(1) și (2) Codul muncii, pentru perioada concediului de odihnă anual, salariatul beneficiază de o indemnizaţie de concediu care nu poate fi mai mică decît mărimea salariului mediu pentru perioada respectivă. Modul de calculare a indemnizaţiei de concediu este stabilit de Guvern.

Potrivit calculului anexat la materialele cauzei, rezultă că, indemnizaţia de concediu a fost calculată de partea reclamantă, în cuantum de 25 000 lei, pentru perioada de muncă: 26 noiembrie 2018 - 05 martie 2021 (f.d.140).

Prin prisma normelor de drept enunțate *supra*, instanța de judecată, reține că, salariatul are dreptul la indemnizaţie de concediu, astfel, dreptul salariatului la plata indemnizației de concediu constituie o garanție legală, un drept, care nu poate fi limitat.

La caz, instanța de judecată, constată indubitabil că, reclamantul nu a beneficiat de indemnizaţie de concediu, or, la materialele cauzei lipsesc probe concludente și pertinente, care să ateste faptul că, reclamantului i-a fost achitată indemnizația de concediu, cu atât mai mult că însuși pârâta, prin răspunsul său-notificare, sub nr.36, 37 din ***** expediat în adresa reclamantului a recunoscut faptul că **nu i-a achitat salariul și plățile în numerar pentru concediul nefolosit** (f.d.95, 96).

Deci, instanța conchide cu certitudine că, odată cu încetarea contractului individual de muncă încheiat între salariatul-reclamant Novosiolov Ilia și pârâta „Acord Eurotrans" S.R.L., angajatorul ilegal nu a efectuat plata drepturilor salariale și nu a achitat indemnizaţia de concediu nefolosit pentru perioada lucrată la întreprindere: 26 noiembrie 2018-05 martie 2021, în mărime de 25 000 lei, astfel, instanța de judecată ajunge la concluzia de a admite pretenția reclamantului Novosiolov Ilia cu privire la achitarea indemnizației de concediu și va încasa de la „Acord Eurotrans" S.R.L. în beneficiul lui Novosiolov Ilia suma de 25 000 (douăzeci și cinci mii) lei, cu titlu de indemnizație de concediu.

Cât privește pretenția privind plata suplimentară (penalitate) pentru fiecare zi de întârziere, instanța de judecată conchide că este întemeiată și urmează a fi admisă, din următoarele considerente.

Potrivit art.145 Codul muncii, compensarea pierderilor cauzate de neachitarea la timp a salariului se efectuează prin indexarea obligatorie şi în mărime deplină a sumei salariului calculat dacă reţinerea acestuia a constituit cel puţin o lună calendaristică de la data stabilită pentru achitarea salariului lunar. Compensarea prevăzută la alin.(1) se efectuează separat pentru fiecare lună, prin majorarea salariului în conformitate cu coeficientul inflaţiei calculat în modul stabilit.

În conformitate cu prevederile art.330 alin.(2) Codul muncii, pentru reținerea din vina angajatorului a salariului, salariatului i se plătesc suplimentar pentru fiecare zi de întârziere 0,3 la sută din suma neplătită în termen.

Examinând calculul penalității prezentat de partea reclamantă, se constată că acesta a fost efectuat după următoarea formulă: suma de 75 264 lei pentru perioadele restante de 448 zile până la adresarea în instanța de judecată (și anume din 05 martie 2021 - 26 mai 2022) și suma de 66 378 lei pentru perioada de 481 zile din momentul adresării în instanța de judecată (27 mai 2022) până în prezent, iar în total penalitatea - în sumă de 141 642 lei (f.d.140).

În mod distinct, instanța atrage atenția asupra faptului că, deși pârâta a expediat în adresa reclamantului notificări de a se prezenta pentru ridicarea drepturilor salariale restante și a indemnizației de concediu, (care, se presupune că, nu au fost recepționate de către Novosiolov Ilia), totuși, se constată cert și lipsa obligației părții pârâte în achitarea sumelor cuvenite salariatului, precum și lipsa negocierii unei posibile tranzacții de împăcare sau soluționării pe cale amiabială a litigiului individual de muncă, pendinte deja pe rolul instanței de judecată de la 27 mai 2022.

În acest sens, se reține că, suma ce urmează a fi încasată cu titlu de reparare a prejudiciului reprezintă de fapt, o penalitate. Astfel, la caz, penalitatea constituie suma totală de 141 642 lei, pentru 929 zile, începând cu data absenței de la serviciu din 05 martie 2021 și până în prezent.

Prin urmarea, instanța de judecată ajunge la concluzia de a admite pretenția reclamantului Novosiolov Ilia cu privire la achitarea sumei de 141 642 (o sută patruzeci și

unu mii șase sute patruzeci și doi) lei, cu titlu de plată suplimentară (penalitate) pentru fiecare zi de întârziere li o va încasa de la „Acord Eurotrans” S.R.L. în beneficiul lui Novosiolov Ilia.

Cu privire la încasarea prejudiciului moral, instanţa de judecată relevă următoarele.

Conform art.2036 alin.(1) Cod civil, în cazul în care persoanei i s-a cauzat un prejudiciu moral prin fapte ce atentează la drepturile ei personale nepatrimoniale, precum şi în alte cazuri prevăzute de lege, instanţa de judecată are dreptul să oblige persoana responsabilă la reparaţia prejudiciului prin plata de despăgubiri.

Conform art.2037 alin.(1)-(3) Cod civil, mărimea despăgubirii pentru prejudiciu moral se determină de către instanţa de judecată în funcţie de caracterul şi gravitatea prejudiciului moral cauzat persoanei vătămate, de gradul de vinovăţie a autorului prejudiciului, dacă vinovăţia este o condiţie a răspunderii, şi de măsura în care această despăgubire poate aduce satisfacţie echitabilă persoanei vătămate. Caracterul şi gravitatea prejudiciului moral le apreciază instanţa de judecată, luând în considerare circumstanţele în care a fost cauzat prejudiciul, restrângerea posibilităţilor de viaţă familială şi socială, precum şi statutul social al persoanei vătămate. La determinarea despăgubirii, instanţa de judecată va tinde să acorde o despăgubire care, pe de o parte, are o mărime comparabilă cu cea acordată în mod obişnuit în împrejurări similare şi, pe de altă parte, ia în cont particularităţile cazului.

Prin noţiunea de „prejudiciu moral” se înţeleg suferinţele psihice sau fizice cauzate prin acţiuni sau omisiuni care atentează la valorile nepatrimoniale ce aparţin persoanei din momentul naşterii sau la bunurile dobîndite prin lege (viaţa, sănătatea, demnitatea şi reputaţia profesională, inviolabilitatea vieţii personale, secretul de familie şi personal), prin fapte ce atentează la drepturile personale nepatrimoniale.

Instanța reiterează că, obligaţia de a demonstra faptul pricinuirii/cauzării reale a prejudiciului moral (suferinţelor fizice sau psihice suportate) o exercită partea care se consideră vătămată, de aceea în cererea despre încasarea prejudiciului moral aceasta trebuie să indice și să probeze concret prin ce s-au manifestat aceste prejudicieri și legătura de cauzalitate a acestora cu acțiunile părții pârâte.

Cu referire la pretenția încasării prejudiciului moral cauzat, în mărime de 30 000 lei, instanța relevă că reclamantul, contrar sarcinii pozitive de probaţiune instituită de art.118 alin.(1) Cod de procedură civilă, nu a probat existența acestui prejudiciu, a suferințelor psihice, fizice, felul în care s-au manifestat acestea, durata și intensitatea acestora, iar participarea la relațiile civile și chiar existența doar a unei fapte ilicite, nu reprezintă în sine temei de încasare a cărorva sume în acest sens.

Prin urmare, apreciind în ansamblu circumstanţele speţei, instanţa conchide asupra netemeiniciei pretenției încasării prejudiciului moral, ce urmează a fi respinsă.

Cu privire la încasarea cheltuielilor de judecată, instanța de judecată reiterează următoarele.

Potrivit art.82 Cod de procedură civilă, cheltuielile de judecată se compun din *taxa de stat* și din cheltuielile de judecare a cauzei.

Instanța de judecată constată că, la depunerea cererii de chemare în judecată reclamantul Novosiolov Ilia a fost scutit de plata taxei de stat.

Conform art.98 alin.(1) Cod de procedură civilă, cheltuielile aferente judecării cauzei, suportate de instanţa judecătorească, precum şi *taxa de stat, de a căror plată reclamantul a*

fost scutit, se încasează la buget de la pârât proporţional părţii admise din acţiune dacă pârâtul nu este scutit de plata cheltuielilor de judecată.

Potrivit art.85 alin.(1) lit.a) Cod de procedură civilă, de taxă de stat pentru judecarea cauzelor civile se scutesc: reclamanţii în acţiunile - de […] revendicare a sumelor de retribuire a muncii și în alte revendicări legate de raporturile de muncă.

Potrivit art.3 alin.(1) lit.a) din Legea taxei de stat, tarifele taxei de stat se stabilesc la următoarele cuantumuri: - pentru cererile de chemare în judecată, cererile terţilor care au revendicări de sine stătătoare, pentru cererile privitor la litigiile precontractuale, pentru cererile (plîngerile) privitor la cauzele cu procedură specială, pentru cererile de apel şi cererile de recurs, pentru cererile de revizuire a hotărîrilor instanţelor judecătoreşti, precum şi pentru eliberarea de către instanţele judecătoreşti a copiilor (duplicatelor) de pe documente: pentru cererile de chemare în judecată privitor la litigiile cu **caracter patrimonial, 3% din valoarea acţiunii** sau din suma încasată, **dar nu mai puţin de 150 lei** şi nu mai mult de 25 000 lei de la persoanele fizice şi nu mai puţin de 270 lei şi nu mai mult de 50 000 lei de la persoanele juridice.

Prin urmare, ținând cont de faptul că, reclamantul este scutit prin efectul legii, de la plata taxei de stat la înaintarea prezentei acțiuni, instanța de judecată va încasa de la „Acord Eurotrans" S.R.L. (IDNO: *****) în beneficiul statului suma de 5 629,26 lei (cinci mii șase sute douăzeci și nouă lei, 26 bani) lei, cu titlu de taxă de stat, ce constituie 3% din valoarea pretențiilor admise (după formula de calcul: 21 000 lei + 25 000 lei + 141 642 lei = 187 642 lei x 3%=5 629,26 lei).

În temeiul art.256 Cod de procedură civilă, prezenta hotărîre judecătorească în partea încasării unui salariu mediu de 10 000 (zece mii), se execută imediat.

Sintetizând cele expuse mai *sus* și examinând probatoriul administrat la dosar prin raportarea acestuia la prevederile art.art.118, 121-122 Cod de procedură civilă, instanța de judecată reiterează că cererea de chemare în judecată concretizată înaintată de Novosiolov Ilia este parțial întemeiată și urmează a fi admisă în parte, din motivele expuse *supra.*

În rest, se resping pretențiile, ca neîntemeiate.

În conformitate cu art.art.236, 238-241 Cod de procedură civilă, instanța de judecată,

H O T Ă R Ă Ș T E:

Se admite parțial cererea de chemare în judecată *concretizată* depusă de Novosiolov Ilia către „Acord Eurotrans" S.R.L. cu privire la achitarea drepturilor salariale restante, indemnizației de concediu pentru perioadele lucrate, penalității și a prejudiciului moral.

Se încasează de la „Acord Eurotrans" S.R.L. (IDNO: *****) în beneficiul lui Novosiolov Ilia (a.n.:*****, IDNP: *****, dom.: mun.Chișinău, *****) suma de 21 000 (douăzeci și unu mii) lei, cu titlu de salariu restant (neachitat pentru perioada: 01 ianuarie 2021 - 05 martie 2021), suma de 25 000 (douăzeci și cinci mii) lei, cu titlu de indemnizație de concediu și suma de 141 642 (o sută patruzeci și unu mii șase sute patruzeci și doi) lei, cu titlu de plată suplimentară (penalitate) pentru fiecare zi de întârziere, iar în total suma de 187 642 (o sută optzeci și șapte mii șase sute patruzeci și doi) lei.

Se încasează de la „Acord Eurotrans" S.R.L. (IDNO: *****) în beneficiul statului suma de 5 629,26 lei (cinci mii șase sute douăzeci și nouă lei, 26 bani) lei, cu titlu de taxă de stat.

În temeiul art.256 Cod de procedură civilă, prezenta hotărîre judecătorească în partea încasării unui salariu mediu de 10 000 (zece mii), se execută imediat.

În rest, cererea de chemare în judecată se respinge, ca neîntemeiată.

Hotărîrea poate fi atacată cu apel la Curtea de Apel Chişinău în termen de 30 zile de la data pronunţării dispozitivului, prin intermediul Judecătoriei Chişinău (sediul Centru).

Preşedintele şedinţei,
Judecătorul : Natalia Moldovanu